

Bil. S 27

**AKTA CUKAI PENDAPATAN
(PENGGAL 35)**

**PERINTAH CUKAI PENDAPATAN
(PELEPASAN CUKAI DUA KALI)(KUWAIT), 2011**

BAHAWASANYA adalah diperuntukkan oleh ceraiian (1) bab 41 dari Akta Cukai Pendapatan (Penggal 35) bahawa jika Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan dalam Majlis Mesyuarat dengan perintah mengisytiharkan bahawa penyusunan yang dinyatakan dalam perintah itu telah dibuat dengan Kerajaan mana-mana wilayah di luar Negara Brunei Darussalam dengan tujuan untuk memberi pelepasan cukai dua kali berhubung dengan cukai di bawah Akta tersebut dan sebarang cukai yang sama jenisnya yang dikenakan oleh undang-undang wilayah tersebut, dan bahawa adalah mustahak supaya penyusunan tersebut berkuatkuasa, penyusunan tersebut hendaklah berkuatkuasa berhubung dengan cukai di bawah Akta tersebut dengan tidak menghiraukan sebarang apa pun dalam sebarang undang-undang bertulis.

DAN BAHAWASANYA dengan suatu Perjanjian bertarikh 13 haribulan April, 2009 di antara Kerajaan Negara Brunei Darussalam dan Kerajaan Kuwait, penyusunan telah dibuat antara lain bagi pelepasan cukai dua kali.

OLEH YANG DEMIKIAN MAKA adalah dengan ini diisytiharkan oleh Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan dalam Majlis Mesyuarat —

(a) bahawa penyusunan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat dengan Kerajaan Kuwait; dan

(b) bahawa adalah mustahak supaya penyusunan tersebut berkuatkuasa dengan tidak menghiraukan sebarang apapun dalam sebarang undang-undang bertulis.

JADUAL

PENYUSUNAN YANG DIBUAT DENGAN KERAJAAN KUWAIT

Perkara 1

ORANG-ORANG YANG DILIPUTI

Perjanjian ini hendaklah dikenakan kepada orang-orang yang menjadi pemastautin di salah satu atau kedua-dua buah Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI-CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah dikenakan kepada cukai-cukai ke atas pendapatan yang dikenakan bagi pihak suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak-pihak berkuasa tempatannya, tanpa mengira cara bagaimana cukai-cukai itu dilevi.

2. Maka hendaklah dianggap sebagai cukai-cukai ke atas pendapatan, semua cukai yang dikenakan ke atas jumlah pendapatan, atau ke atas elemen-elemen pendapatan termasuk cukai-cukai ke atas laba dari pemberian milik harta alih atau harta tak alih, cukai-cukai ke atas jumlah amaun upah atau gaji yang dibayar oleh perusahaan-perusahaan, dan juga cukai-cukai ke atas naik nilai modal.

3. Cukai-cukai sedia ada yang dikenakan Perjanjian ini adalah terutamanya —

(a) dalam hal Negara Brunei Darussalam —

- (1) cukai pendapatan yang dikenakan di bawah Akta Cukai Pendapatan (Penggaj 35); dan
- (2) cukai keuntungan petroleum yang dikenakan di bawah Akta Cukai Pendapatan (Petroleum) (Penggaj 119);

(selepas ini disebut sebagai "cukai Negara Brunei Darussalam").

(b) dalam hal Kuwait —

- (1) cukai pendapatan korporat;
- (2) sumbangan dari keuntungan bersih syarikat-syarikat pemegangan saham Kuwait yang kena dibayar kepada Yayasan Kemajuan Sains Kuwait (KFAS);
- (3) Zakat; dan

- (4) cukai yang tertakluk mengikut sokongan undang-undang pekerja negara;

(selepas ini disebut sebagai "cukai Kuwait").

4. Perjanjian ini hendaklah juga dikenakan kepada sebarang cukai yang sama atau pada keseluruhannya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau bagi menggantikan, cukai-cukai sedia ada. Pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu antara satu sama lain tentang perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang cukai mereka dalam tempoh masa yang munasabah.

Perkara 3

TAKRIFAN AM

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, melainkan jika maksudnya berkehendakkan makna yang lain —

(a) (1) Perkataan "Negara Brunei Darussalam" bermakna wilayah Negara Brunei Darussalam termasuk laut wilayahnya, sehingga meliputi ruang udara di atas wilayah tersebut, yang ke atasnya Negara Brunei Darussalam menjalankan kedaulatan, dan kawasan maritim yang melimpasi laut wilayahnya, termasuk dasar laut dan tanah bawah, yang telah atau mungkin selepas ini ditetapkan di bawah undang-undang Negara Brunei Darussalam, yang ke atasnya Negara Brunei Darussalam menjalankan hak kedaulatan dan bidang kuasa menurut undang-undang antarabangsa;

(2) Perkataan "Kuwait" bermakna wilayah Negara Kuwait termasuk mana-mana kawasan yang melimpasi laut wilayah yang menurut undang-undang antarabangsa telah atau mungkin selepas ini ditetapkan, di bawah undang-undang Kuwait, sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Kuwait boleh menjalankan hak kedaulatan dan bidang kuasa;

(b) Perkataan "syarikat" bermakna mana-mana badan korporat atau mana-mana entiti yang disifatkan sebagai suatu badan korporat bagi maksud-maksud cukai;

(c) Perkataan "pihak berkuasa yang layak" bermakna —

(1) Dalam hal Negara Brunei Darussalam, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa;

(2) Dalam hal Kuwait, Menteri Kewangan atau wakil Menteri Kewangan yang diberi kuasa;

(d) Perkataan-perkataan "suatu Negara Pejanji" dan "Negara Pejanji yang satu lagi" bermakna Negara Brunei Darussalam atau Kuwait mengikut kehendak konteksnya;

(e) Perkataan-perkataan "perusahaan suatu Negara Pejanji" dan "perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi" masing-masing bermakna suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;

(f) Perkataan "lalulintas antarabangsa" bermakna sebarang pengangkutan dengan sesebuah kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh suatu perusahaan yang mempunyai tempat pengurusannya yang berkesan di suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan hanya antara tempat-tempat di Negara Pejanji yang satu lagi;

(g) Perkataan "rakyat" bermakna —

- (1) Mana-mana individu yang memiliki kerakyatan suatu Negara Pejanji di bawah undang-undang yang dikenakan di Negara Pejanji itu; dan
- (2) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian atau persatuan yang memperolehi tarafnya yang sedemikian itu dari undang-undang yang berkuatkuasa di suatu Negara Pejanji;

(h) Perkataan "orang" termasuk individu, syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain;

(i) Perkataan "cukai" bermakna cukai Negara Brunei Darussalam atau cukai Kuwait, mengikut kehendak konteksnya.

2. Berhubung dengan pengenaan Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, sebarang perkataan yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika maksudnya berkehendakkan makna yang lain, mempunyai makna yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara Pejanji itu bagi maksud-maksud cukai yang dikenakan Perjanjian ini, apa-apa makna di bawah undang-undang cukai yang dikenakan di Negara Pejanji itu mengatasi sesuatu makna yang diberikan kepada perkataan itu di bawah undang-undang lain Negara Pejanji itu.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, perkataan "pemastautin suatu Negara Pejanji" —

(a) dalam hal Kuwait, seseorang individu yang mempunyai domisil di Kuwait dan adalah seorang rakyat Kuwait, dan suatu syarikat yang diperbadankan atau syarikat itu mempunyai tempat pengurusannya yang berkesan di Kuwait;

(b) dalam hal Negara Brunei Darussalam, mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara Brunei Darussalam, berdomisil, bermastautin, atau mempunyai tempat kawalan dan pengurusannya di Negara Brunei Darussalam.

2. Bagi maksud-maksud perenggan 1, pemastautin suatu Negara Pejanji hendaklah termasuk seperti berikut —

(a) Kerajaan Negara Pejanji itu dan mana-mana subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya;

(b) mana-mana institusi kerajaan yang diwujudkan di Negara Pejanji itu di bawah undang-undang awam seperti suatu perbadanan, Bank Pusat, dana, pihak berkuasa, yayasan, agensi atau entiti lain yang seumpamanya;

(c) mana-mana entiti yang ditubuhkan di Negara itu, semua modalnya telah disediakan oleh Negara itu atau mana-mana subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya atau mana-mana institusi kerajaan sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan kecil (b), bersama dengan negara-negara lain; dan

(d) suatu institusi sebagaimana yang mungkin dipersetujui dari masa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji.

3. Jika kerana peruntukan-peruntukan perenggan 1 seseorang individu menjadi pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti berikut —

(a) Dia hendaklah dianggap hanya sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia untuknya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia untuknya di kedua-dua Negara Pejanji, dia hendaklah dianggap hanya sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (tumpuan kepentingan yang utama);

(b) Jika Negara Pejanji di mana dia mempunyai tumpuan kepentingan yang utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat

kediaman tetap yang tersedia untuknya di salah satu Negara Pejanji, dia hendaklah dianggap hanya sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;

(c) Jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara Pejanji atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di salah satu Negara Pejanji, dia hendaklah dianggap hanya sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana dia adalah rakyatnya;

(d) Jika dia seorang rakyat kedua-dua Negara Pejanji atau bukan rakyat salah satu Negara Pejanji, pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan tersebut dengan persetujuan bersama.

4. Jika kerana peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2, seseorang selain daripada seseorang individu menjadi pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka orang itu hendaklah dianggap hanya sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana tempat pengurusan yang berkesan terletak.

Perkara 5

BANGUNAN TETAP

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, perkataan "bangunan tetap" bermakna suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan suatu perusahaan dijalankan seluruhnya atau sebahagiannya.

2. Perkataan "bangunan tetap" hendaklah termasuk terutamanya —

(a) tempat pengurusan;

(b) cawangan;

(c) pejabat;

(d) stor, gudang atau premis yang digunakan sebagai saluran keluar jualan melainkan jika aktiviti-aktiviti tersebut termasuk di bawah perenggan 3(a) atau (b);

(e) kilang;

(f) bengkel;

(g) kebun atau perladangan;

(h) lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau tempat pengeluaran lain sumber alam, termasuk balak atau keluaran hutan yang lain;

(i) rig penggerudian atau kapal kerja yang digunakan untuk mencarigali sumber alam tetapi hanya jika aktiviti tersebut berterusan bagi tempoh lebih dari 90 hari;

(j) tapak bangunan atau projek pembinaan atau aktiviti-aktiviti penyeliaan yang berhubung dengannya, dengan syarat tapak, projek atau aktiviti tersebut berterusan bagi tempoh lebih dari 183 hari; dan

(k) projek pemasangan atau pepasangan yang wujud selama lebih dari 183 hari.

3. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan Perkara ini yang terdahulu, perkataan "bangunan tetap" tidaklah boleh dianggap termasuk —

(a) penggunaan kemudahan hanya untuk tujuan menyimpan, mempamerkan atau menghantar barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan tersebut;

(b) penyelenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan tersebut hanya untuk tujuan menyimpan, mempamerkan atau menghantar;

(c) penyelenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan tersebut hanya untuk tujuan memproses oleh perusahaan lain;

(d) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan tetap hanya untuk tujuan membeli barang-barang atau dagangan, atau untuk mengumpul maklumat bagi perusahaan tersebut;

(e) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan tetap hanya untuk tujuan mengiklankan, bagi memberi maklumat, untuk penyelidikan saintifik atau bagi aktiviti-aktiviti yang sama yang bersifat persediaan atau tambahan, bagi perusahaan tersebut;

(f) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan tetap hanya bagi sebarang gabungan aktiviti yang disebutkan dalam perenggan-perenggan kecil (a) hingga (e), dengan syarat bahawa keseluruhan aktiviti tempat perniagaan tetap itu akibat dari gabungan ini adalah bersifat persediaan atau tambahan.

4. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2, jika seseorang - selain daripada seseorang ejen bertaraf bebas yang dikenakan perenggan 6, - bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, maka perusahaan itu hendaklah dianggap mempunyai suatu bangunan tetap di Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan berkaitan dengan sebarang aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan tersebut, jika orang itu —

(a/ mempunyai dan lazimnya menjalankan di Negara Pejanji itu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan tersebut, melainkan jika aktiviti-aktiviti orang itu terhad kepada aktiviti-aktiviti yang disebutkan dalam perenggan 4 yang, jika dijalankan melalui suatu tempat perniagaan tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan tetap ini suatu bangunan tetap di bawah peruntukan-peruntukan perenggan itu; atau

(b/ tidak mempunyai kuasa tersebut, tetapi lazimnya menyelenggarakan di Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan suatu stok barang-barang atau dagangan yang daripadanya dia selalu menyerahkan barang-barang atau dagangan bagi pihak perusahaan itu.

5. Perusahaan suatu Negara Pejanji tidaklah boleh dianggap mempunyai suatu bangunan tetap di Negara Pejanji yang satu lagi hanya kerana ia menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi itu melalui seseorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang-orang itu bertindak dalam perjalanan biasa perniagaan mereka. Walau bagaimanapun, apabila aktiviti-aktiviti ejen tersebut ditumpukan seluruhnya atau hampir seluruhnya bagi pihak perusahaan tersebut, dan syarat-syarat dibuat atau dikenakan di antara perusahaan tersebut dan ejen itu dalam hubungan perdagangan dan kewangan mereka yang berlainan dari syarat-syarat yang sepatutnya dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, dia tidak akan dianggap sebagai ejen bertaraf bebas dalam makna perenggan ini.

6. Hakikat bahawa suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu bangunan tetap atau pun selainnya), tidaklah boleh dengan sendirinya menjadikan salah satu syarikat itu suatu bangunan tetap kepada syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARI HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dari harta tak alih (termasuk pendapatan dari pertanian, perhutanan atau perikanan) yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Perkataan "harta tak alih" hendaklah mempunyai makna yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang berkenaan itu terletak. Perkataan tersebut hendaklah dalam sebarang hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian, perhutanan dan perikanan, hak-hak yang dikenakan peruntukan-peruntukan undang-undang am berkaitan dengan harga tanah, usufuk harta tak alih dan hak-hak mendapat bayaran berubah atau tetap sebagai

balasan kerana mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, longgokan galian, sumber dan sumber alam yang lain; kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah juga dikenakan kepada pendapatan yang diperolehi dari penggunaan langsung, penyewaan atau penggunaan dalam sebarang bentuk lain harta tak alih.

4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga dikenakan kepada pendapatan dari harta tak alih suatu perusahaan dan pendapatan dari harta tak alih yang digunakan bagi melaksanakan perkhidmatan bebas persendirian.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan perusahaan suatu Negara Pejanji hanya boleh dicukai di Negara Pejanji itu melainkan jika perusahaan tersebut menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu bangunan tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan tersebut menjalankan perniagaan sebagaimana yang disebutkan di atas, keuntungan perusahaan tersebut boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi tetapi hanya atas sebanyak mana darinya yang boleh dikaitkan dengan —

(a) bangunan tetap itu;

(b) jualan di Negara Pejanji yang satu lagi itu barang-barang atau dagangan yang sama atau serupa jenisnya dengan barang-barang atau dagangan yang dijual melalui bangunan tetap itu; atau

(c) aktiviti-aktiviti perniagaan lain yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu yang sama atau serupa jenisnya dengan aktiviti-aktiviti yang dijalankan melalui bangunan tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 3, jika perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu bangunan tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah di tiap-tiap Negara Pejanji dikaitkan dengan bangunan tetap itu keuntungan yang dijangka mungkin dibuat olehnya jika ia adalah perusahaan berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti-aktiviti yang sama atau serupa di bawah syarat-syarat yang sama atau serupa dan berurusan dengan penuh kebebasan dengan perusahaan itu yang merupakan suatu bangunan tetap.

3. (a) Dalam menentukan keuntungan suatu bangunan tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud-maksud perniagaan bangunan tetap itu termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am yang dilakukan demikian, sama ada di Negara Pejanji di mana bangunan tetap

itu terletak atau di tempat lain yang dibenarkan di bawah peruntukan-peruntukan undang-undang domestik Negara Pejanji di mana bangunan tetap itu terletak.

(b) Walau bagaimanapun, potongan tersebut tidak akan dibenarkan berkaitan dengan amaun-amaun, jika ada, yang dibayar (melainkan bagi membayar balik perbelanjaan sebenar) oleh bangunan tetap itu kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana pejabatnya yang lain, melalui royalti, fee atau pembayaran lain yang serupa sebagai balasan terhadap penggunaan paten atau hak lain, atau melalui komisen, terhadap perkhidmatan tertentu yang dilaksanakan atau terhadap pengurusan, atau, kecuali dalam hal suatu perusahaan perbankan, melalui faedah ke atas wang-wang yang dipinjamkan kepada bangunan tetap itu. Begitu juga, tiada pertimbangan boleh diambil, dalam menentukan keuntungan suatu bangunan tetap, bagi amaun-amaun yang dikenakan (melainkan bagi membayar balik perbelanjaan sebenar), oleh bangunan tetap itu kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana pejabatnya yang lain, melalui royalti, fee atau pembayaran lain yang serupa sebagai balasan terhadap penggunaan paten atau hak lain, atau melalui komisen terhadap perkhidmatan tertentu yang dilaksanakan atau terhadap pengurusan, atau, kecuali dalam hal suatu perusahaan perbankan, melalui faedah ke atas wang-wang yang dipinjamkan kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana pejabatnya yang lain.

4. Setakat mana telah menjadi kelaziman di suatu Negara Pejanji untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan suatu bangunan tetap berasaskan kepada pembahagian jumlah keuntungan perusahaan itu kepada beberapa bahagiannya, tiada sebarang apa pun dalam perenggan 2 boleh menghalang Negara Pejanji itu dari menentukan keuntungan yang akan dicukai mengikut pembahagian yang mungkin menjadi kelaziman; kaedah pembahagian yang diterimapakai hendaklah, walau bagaimanapun, sebegitu rupa sehingga hasilnya adalah menurut prinsip-prinsip yang terkandung dalam Perkara ini.

5. Keuntungan tidak boleh dikaitkan dengan suatu bangunan tetap hanya kerana bangunan tetap itu membeli barang-barang atau dagangan bagi perusahaan tersebut.

6. Bagi maksud perenggan-perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan bangunan tetap itu hendaklah ditentukan dengan cara yang sama dari tahun ke setahun melainkan jika terdapat alasan yang memuaskan dan mencukupi sebaliknya.

7. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang dikendalikan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan-peruntukan Perkara-Perkara tersebut tidak akan terjejas oleh peruntukan-peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan Perkara 7, keuntungan dari pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa yang dijalankan oleh perusahaan suatu Negara Pejanji hanya boleh dicukai di mana tempat pengurusan yang berkesan perusahaan itu terletak.
2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara ini hendaklah juga dikenakan kepada keuntungan yang diperolehi dari penyertaan dalam kumpulan, dalam perniagaan bersama atau dalam mana-mana jenis agensi pengendalian antarabangsa oleh perusahaan-perusahaan yang terlibat dalam pengendalian kapal-kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika —

(a) perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, kawalan atau modal perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, atau

(b) orang-orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, kawalan atau modal perusahaan suatu Negara Pejanji dan perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam salah satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan di antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan perdagangan atau kewangan mereka yang berlainan dari syarat-syarat yang akan dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, maka sebarang keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat tersebut, sepatutnya terakru kepada salah satu perusahaan tersebut, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat tersebut, tidak terakru demikian, boleh dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan dalam keuntungan perusahaan Negara Pejanji itu - dan mengenakan cukai dengan sewajarnya - keuntungan yang atasnya perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan itu adalah keuntungan yang sepatutnya terakru kepada perusahaan Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan jika syarat-syarat yang dibuat di antara kedua-dua perusahaan itu adalah syarat-syarat yang sepatutnya dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, maka Negara Pejanji yang satu lagi itu hendaklah membuat suatu pelarasan yang bersesuaian kepada amaun cukai yang dikenakan di dalamnya atas keuntungan tersebut. Dalam menentukan pelarasan tersebut, perhatian yang

sewajarnya hendaklah diberikan kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji hendaklah, jika perlu, berunding antara satu sama lain.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 2 tidaklah boleh dikenakan sekiranya berlaku penipuan, kecuaiian melampau atau keingkaran sengaja.

Perkara 10

DIVIDEN.

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi yang merupakan pemilik benefisial dividen tersebut hanya boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu sahaja.

2. Perkataan "dividen" yang digunakan dalam Perkara ini bermakna pendapatan dari saham-saham, saham-saham "jouissance" atau hak-hak "jouissance", saham-saham perlombongan, saham-saham pengasas atau hak-hak lain, bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan dari hak-hak korporat lain tertakluk kepada layanan pencukaian yang sama sepertimana pendapatan dari saham-saham menurut undang-undang Negara Pejanji di mana syarikat yang membuat pengagihan itu menjadi pemastautin.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan-perenggan 1 dan 2 tidaklah boleh dikenakan jika pemilik benefisial dividen itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana syarikat yang membayar dividen itu menjadi pemastautin, melalui suatu bangunan tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan bebas persendirian dari suatu pusat operasi tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkaitan dengannya dividen itu dibayar pada hakikatnya berhubungan dengan bangunan tetap atau pusat operasi tetap itu. Dalam hal tersebut peruntukan-peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah dikenakan.

4. Jika suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan dari Negara Pejanji yang satu lagi, Negara Pejanji yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan sebarang cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat mana dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu atau setakat mana pemegangan yang berkaitan dengannya dividen itu dibayar pada hakikatnya berhubungan dengan suatu bangunan tetap atau suatu pusat operasi tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, atau menjadikan keuntungan yang tidak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai ke atas keuntungan yang tidak diagihkan syarikat itu, walaupun dividen yang dibayar atau keuntungan yang

tidak diagihkan itu mengandungi seluruhnya atau sebahagiannya dari keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 11

FAEDAH

1. Faedah yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi yang merupakan pemilik benefisial faedah tersebut hanya boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu sahaja.
2. Perkataan "faedah" yang digunakan dalam Perkara ini bermakna pendapatan dari setiap jenis tuntutan hutang, sama ada bercagarkan dengan gadai-janji atau tidak dan sama ada menjalankan suatu hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan dari sekuriti kerajaan dan pendapatan dari bon atau debentur, termasuk premium dan prize yang dikenakan kepada sekuriti, bon atau debentur tersebut. Bayaran penalti kerana lambat membayar tidaklah boleh dianggap sebagai faedah bagi maksud Perkara ini.
3. Peruntukan-peruntukan perenggan-perenggan 1 dan 2 tidaklah boleh dikenakan jika pemilik benefisial faedah itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana faedah itu terbit, melalui suatu bangunan tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan bebas persendirian dari suatu pusat operasi tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkaitan dengannya faedah itu dibayar pada hakikatnya berhubungan dengan (a) bangunan tetap atau pusat operasi tetap itu, atau (b) aktiviti-aktiviti perniagaan yang disebut dalam perenggan kecil (c) perenggan 1 Perkara 7. Dalam hal tersebut, peruntukan-peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah dikenakan.
4. Faedah hendaklah dianggap terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah pemastautin Negara Pejanji itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar faedah itu, sama ada dia menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu bangunan tetap atau suatu pusat operasi tetap yang berhubung dengannya keterhutangan yang atasnya faedah itu dibayar telah dilakukan; dan faedah itu ditanggung oleh bangunan tetap atau pusat operasi tetap tersebut, maka faedah itu hendaklah dianggap terbit di Negara Pejanji di mana bangunan tetap atau pusat operasi tetap tersebut terletak.
5. Jika, kerana hubungan khas di antara pembayar dan pemilik benefisial atau di antara mereka berdua dan seseorang yang lain, jumlah faedah itu, dengan memberi perhatian kepada tuntutan hutang yang atasnya faedah itu dibayar, melebihi dari jumlah yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemilik benefisial sekiranya hubungan sedemikian tidak ada, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah dikenakan hanya kepada jumlah yang terakhir disebutkan

itu. Dalam hal tersebut, bahagian bayaran yang berlebihan itu boleh terus dicukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan memberi perhatian yang sewajarnya kepada peruntukan-peruntukan Perjanjian ini yang lain.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti tersebut boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana ia terbit dan mengikut undang-undang Negara Pejanji itu, tetapi jika pemilik benefisial royalti tersebut adalah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, maka cukai yang dikenakan itu tidaklah boleh melebihi lima belas (15) peratus dari jumlah kasar royalti tersebut.

Pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji hendaklah dengan persetujuan bersama menyelesaikan cara untuk mengenakan batasan ini.

3. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan perenggan 2, royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, sebagaimana yang dinyatakan dalam perenggan 2 Perkara 4, hendaklah dikecualikan dari cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan.
4. Perkataan "royalti" yang digunakan dalam Perkara ini bermakna sebarang jenis bayaran yang diterima sebagai balasan kerana —

(a) menggunakan, atau hak untuk menggunakan, sebarang hakcipta ke atas karya sastera, seni atau saintifik termasuk filem sinematograf atau filem atau pita yang digunakan untuk siaran radio atau televisyen, sebarang paten, tanda perniagaan, atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau kerana menggunakan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, perdagangan, atau saintifik, atau untuk maklumat berhubung dengan pengalaman perindustrian, perdagangan atau saintifik;

(b) menerima, atau hak untuk menerima, apa-apa visual, imej atau bunyi, atau kedua-duanya, yang dipancarkan melalui satelit, kabel, fiber optik atau teknologi yang serupa berhubung dengan siaran televisyen, radio atau internet;

(c) memberi apa jua bantuan yang merupakan sampingan dan tambahan kepada dan diberikan sebagai suatu cara untuk membolehkan sebarang harta atau hak yang disebutkan dalam fasal-fasal (a) dan (b) digunakan atau dinikmati;

(d) melupuskan sebarang harta atau hak yang disebut dalam fasal-fasal (a) dan (b).

5. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah boleh dikenakan jika pemilik benefisial royalti itu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit, melalui suatu bangunan tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan bebas persendirian dari suatu pusat operasi tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkaitan dengannya royalti itu dibayar pada hakikatnya berhubungan dengan (a) bangunan tetap atau pusat operasi tetap itu, atau (b) aktiviti-aktiviti perniagaan yang disebut dalam perenggan kecil (c) perenggan 1 Perkara 7. Dalam hal tersebut, peruntukan-peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah dikenakan.

6. Royalti hendaklah dianggap terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah pemastautin Negara Pejanji itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu bangunan tetap atau suatu pusat operasi tetap yang berhubungan dengannya liabiliti untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti itu ditanggung oleh bangunan tetap atau pusat operasi tetap tersebut, maka royalti itu hendaklah dianggap terbit di Negara Pejanji di mana bangunan tetap atau pusat operasi tetap tersebut terletak.

7. Jika, kerana hubungan khas di antara pembayar dan pemilik benefisial atau di antara mereka berdua dan seseorang yang lain, jumlah royalti itu, dengan memberi perhatian kepada penggunaan, hak atau maklumat yang atasnya royalti itu dibayar, melebihi dari jumlah yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemilik benefisial sekiranya hubungan sedemikian tidak ada, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah dikenakan hanya kepada jumlah yang terakhir disebutkan itu. Dalam hal tersebut, bahagian bayaran yang berlebihan itu boleh terus dicukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan memberi perhatian yang sewajarnya kepada peruntukan-peruntukan Perjanjian ini yang lain.

Perkara 13

LABA MODAL

1. Laba yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dari pemberian milik harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6 dan terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Laba dari pemberian milik harta alih yang merupakan sebahagian dari harta perniagaan suatu bangunan tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih yang berkaitan dengan suatu pusat operasi tetap yang tersedia untuk pemastautin suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan bebas persendirian, termasuk laba dari pemberian milik bangunan tetap tersebut

(bersendirian atau bersama dengan seluruh perusahaan itu) atau pusat operasi tetap tersebut, boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

3. Laba yang diperolehi oleh perusahaan suatu Negara Pejanji dari pemberian milik kapal-kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa, bot-bot yang terlibat dalam pengangkutan alur pelayaran darat atau harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal-kapal atau pesawat udara tersebut, hanya boleh dicukai di Negara Pejanji di mana tempat pengurusan yang berkesan perusahaan itu terletak.

4. Laba dari pemberian milik sebarang harta selain dari yang disebut dalam perenggan-perenggan 1, 2, dan 3 hanya boleh dicukai di Negara Pejanji di mana pemberi milik menjadi pemastautin.

Perkara 14

PERKHIDMATAN BEBAS PERSENDIRIAN

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkaitan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bebas sifatnya hanya boleh dicukai di Negara Pejanji itu sahaja kecuali dalam hal keadaan yang berikut, jika pendapatan tersebut boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi —

(a) jika dia mempunyai suatu pusat operasi tetap yang sentiasa tersedia untuknya di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan aktiviti-aktivitinya; dalam hal itu, hanya sebanyak mana dari pendapatan yang dikaitkan dengan pusat operasi tetap itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu; atau

(b) jika dia tinggal di Negara Pejanji yang satu lagi selama suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah atau melebihi pada keseluruhannya 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir pada tahun fiskal yang berkenaan; dalam hal itu, hanya sebanyak mana dari pendapatan yang diperolehi dari aktiviti-aktivitinya yang dilaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Perkataan "perkhidmatan profesional" termasuk terutamanya aktiviti-aktiviti bebas saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran dan juga aktiviti-aktiviti bebas pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor gigi dan akauntan.

Perkara 15

PERKHIDMATAN TANGGUNGAN PERSENDIRIAN

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara 16, 18 dan 19, gaji, upah dan ganjaran lain yang serupa yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkaitan dengan sesuatu pekerjaan hanya boleh dicukai di Negara Pejanji itu sahaja melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan demikian, ganjaran yang diperolehi darinya itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan perenggan 1, ganjaran yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkaitan dengan sesuatu pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi hanya boleh dicukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan itu sahaja jika –

(a) penerimanya berada di Negara Pejanji yang satu lagi selama suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada keseluruhannya tidak melebihi dari 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir pada tahun fiskal yang berkenaan; dan

(b) ganjaran itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang majikan yang bukan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi; dan

(c) ganjaran itu tidak ditanggung oleh suatu bangunan tetap atau suatu pusat operasi tetap yang dipunyai oleh majikan tersebut di Negara Pejanji yang satu lagi.

3. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan Perkara ini yang terdahulu, ganjaran yang diperolehi berkaitan dengan sesuatu pekerjaan yang dijalankan di dalam sesebuah kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa, atau di dalam sesebuah bot yang terlibat dalam pengangkutan alur pelayaran darat, boleh dicukai di Negara Pejanji di mana tempat pengurusan yang berkesan perusahaan itu terletak.

4. Kakitangan di lapangan yang dilantik daripada ibu pejabat syarikat penerbangan kebangsaan suatu Negara Pejanji kepada Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikecualikan dari cukai-cukai yang dikenakan ke atas ganjaran mereka di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 16

**BAYARAN PENGARAH DAN GANJARAN BAGI PEGAWAI-PEGAWAI PENGURUSAN
PERINGKAT ATASAN**

1. Bayaran pengarah dan bayaran lain yang serupa yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai ahli Lembaga Pengarah

suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Gaji, upah dan ganjaran lain yang serupa yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai seorang pegawai dalam jawatan pengurusan peringkat atasan suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 17

ARTIS DAN AHLI SUKAN

1. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan Perkara 14 dan 15, pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai penghibur, seperti artis teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai ahli sukan, dari aktiviti-aktiviti persendirian yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkaitan dengan aktiviti-aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seseorang penghibur atau ahli sukan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan tersebut boleh, dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan Perkara 7, 14 dan 15, dicukai di Negara Pejanji di mana aktiviti-aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.

3. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2, pendapatan yang diperolehi dari aktiviti-aktiviti yang disebut dalam perenggan 1 hendaklah dikecualikan dari cukai di Negara Pejanji di mana aktiviti-aktiviti itu dijalankan jika lawatan ke Negara Pejanji itu ditampung seluruhnya atau sebahagian besarnya dari dana salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji, pihak berkuasa tempatan atau institusi awamnya.

Perkara 18

PENCEN DAN BAYARAN KESELAMATAN SOSIAL

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara 19, pencen dan ganjaran lain yang serupa yang dibayar kepada pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai balasan pekerjaan yang lalu boleh dicukai di Negara Pejanji itu.

2. Walau bagaimanapun, pencen dan ganjaran lain yang serupa itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi jika bayaran itu dibuat oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu atau suatu bangunan tetap yang terletak di dalamnya.

3. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2, pencen yang dibayar dan bayaran lain yang dibuat di bawah suatu skim awam yang merupakan sebahagian dari sistem keselamatan sosial suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya hanya boleh dicukai di Negara Pejanji itu sahaja.

Perkara 19

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Gaji, upah dan ganjaran lain yang serupa, selain dari pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya kepada seseorang individu berkaitan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara Pejanji itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya hanya boleh dicukai di Negara Pejanji itu sahaja.

(b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan ganjaran lain yang serupa itu hanya boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu sahaja jika perkhidmatan tersebut diberikan di Negara Pejanji yang satu lagi itu dan individu tersebut adalah pemastautin Negara Pejanji itu yang –

- (1) menjadi rakyat Negara Pejanji itu; atau
- (2) tidak menjadi pemastautin Negara Pejanji itu hanya bagi maksud memberikan perkhidmatan itu.

2. (a) Sebarang pencen yang dibayar oleh, atau dari dana yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya kepada seseorang individu berkaitan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara Pejanji itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya hanya boleh dicukai di Negara Pejanji itu sahaja.

(b) Walau bagaimanapun, pencen tersebut hanya boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu sahaja jika individu tersebut menjadi pemastautin, dan rakyat, Negara Pejanji yang satu lagi itu.

3. Peruntukan-peruntukan Perkara 15, 16, 17 dan 18 hendaklah dikenakan kepada gaji, upah dan ganjaran lain yang serupa, dan pencen, berkaitan dengan perkhidmatan yang diberikan berhubung dengan sesuatu perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya.

Perkara 20

GURU DAN PENYELIDIK

1. Seseorang guru atau penyelidik yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sejurus sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej, sekolah, atau institusi pendidikan atau institusi penyelidikan saintifik lain yang serupa yang diluluskan, melawat Negara Pejanji yang satu lagi itu selama suatu tempoh yang tidak melebihi dua tahun dari tarikh ketibaannya di Negara Pejanji yang satu lagi itu hanya untuk tujuan mengajar atau menyelidik atau kedua-duanya di institusi pendidikan atau penyelidikan tersebut, hendaklah dikecualikan dari cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu atas sebarang ganjaran yang diperolehi dari pengajaran atau penyelidikan tersebut.
2. Perkataan "diluluskan" dalam perenggan 1 merujuk kepada kelulusan yang diberikan oleh Negara Pejanji di mana universiti, kolej, sekolah atau institusi pendidikan atau institusi penyelidikan saintifik lain yang serupa itu terletak.
3. Perkara ini tidaklah boleh dikenakan kepada pendapatan dari penyelidikan jika penyelidikan itu diusahakan terutamanya untuk faedah persendirian orang atau orang-orang tertentu.

Perkara 21

PELAJAR

1. Bayaran yang diterima oleh seseorang pelajar atau pelatih atau perantis perniagaan semata-mata bagi maksud pendidikan atau latihannya sejurus sebelum melawat suatu Negara Pejanji yang menjadi atau telah menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi dan yang berada di Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan bagi maksud nafkah, pendidikan atau latihannya tidak boleh dicukai di Negara Pejanji itu, dengan syarat bahawa bayaran tersebut terbit dari sumber-sumber di luar Negara Pejanji itu.
2. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan perenggan 1, ganjaran yang diperolehi oleh seseorang pelajar atau pelatih perniagaan sejurus sebelum melawat suatu Negara Pejanji yang menjadi atau telah menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi dan yang berada di Negara yang mula-mula disebutkan semata-mata bagi maksud pendidikan atau latihannya dari perkhidmatan sementara yang diberikan di Negara yang mula-mula disebutkan tidak boleh dicukai di Negara itu, dengan syarat bahawa perkhidmatan tersebut ada hubungannya dengan pendidikan atau latihannya dan bahawa ganjaran bagi perkhidmatan tersebut diperlukan untuk menambah sumber-sumber yang ada padanya untuk tujuan nafkahnya.

Perkara 22

PENDAPATAN LAIN

1. Butiran-butiran pendapatan pemastautin suatu Negara Pejanji, di mana sahaja terbit, yang tidak ditangani dalam Perkara-Perkara Perjanjian ini yang terdahulu hanya boleh dicukai di Negara Pejanji itu sahaja.
2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 tidaklah boleh dikenakan kepada pendapatan, selain daripada pendapatan dari harta tak alih sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, jika penerima pendapatan itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu bangunan tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan bebas persendirian dari suatu pusat operasi tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkaitan dengannya pendapatan itu dibayar pada hakikatnya berhubungan dengan bangunan tetap atau pusat operasi tetap tersebut. Dalam hal itu peruntukan-peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah dikenakan.

Perkara 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Undang-undang yang berkuatkuasa di salah satu Negara Pejanji hendaklah terus mengawal pencukaian di Negara Pejanji masing-masing kecuali jika peruntukan-peruntukan yang bertentangan dibuat dalam Perjanjian ini.
2. Adalah dipersetujui bahawa cukai dua kali hendaklah dielakkan menurut perenggan-perenggan Perkara ini yang berikut –

(a) dalam hal Kuwait –

Jika pemastautin Kuwait memperoleh pendapatan atau memiliki modal yang, menurut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, boleh dicukai di Kuwait dan juga di Negara Brunei Darussalam, Kuwait hendaklah memberikan sebagai potongan dari cukai ke atas pendapatan pemastautin itu, suatu jumlah yang bersamaan dengan cukai pendapatan yang dibayar di Negara Brunei Darussalam dan sebagai potongan dari cukai ke atas modal pemastautin itu suatu jumlah yang bersamaan dengan cukai modal yang dibayar di Negara Brunei Darussalam;

Potongan tersebut dalam salah satu hal tidaklah boleh, walau bagaimanapun melebihi bahagian cukai ke atas pendapatan atau modal, yang dikira sebelum potongan itu diberikan, yang boleh dikaitkan,

mengikut mana yang berkenaan, dengan pendapatan atau modal yang boleh dicukai di Negara Brunei Darussalam;

(b) dalam hal Negara Brunei Darussalam –

Jika pemastautin Negara Brunei Darussalam memperoleh pendapatan yang, menurut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, boleh dicukai di Kuwait, Negara Brunei Darussalam hendaklah memberikan sebagai potongan dari cukai ke atas pendapatan pemastautin itu suatu jumlah yang bersamaan dengan cukai pendapatan yang dibayar di Kuwait. Potongan tersebut tidaklah boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai pendapatan, yang dikira sebelum potongan itu diberikan, yang boleh dikaitkan dengan pendapatan yang boleh dicukai di Kuwait.

3. Bagi maksud memberi sebagai kredit di suatu Negara Pejanji, cukai yang dibayar di Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dianggap termasuk cukai yang sebaliknya kena dibayar di Negara Pejanji yang satu lagi itu tetapi telah dikecualikan atau dikurangkan menurut undang-undang galakan khas bertujuan untuk menggalakkan perkembangan ekonomi di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 24

TIDAK BERAT SEBELAH

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada sebarang pencukaaian atau sebarang kehendak berhubung dengannya yang berlainan atau lebih membebankan dari pencukaaian dan kehendak-kehendak berkaitan yang kepadanya rakyat Negara Pejanji yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama tertakluk atau mungkin tertakluk, khususnya berkenaan dengan tempat kediaman. Peruntukan ini hendaklah, dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan Perkara 1, juga dikenakan kepada orang-orang yang bukan pemastautin salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

2. Pencukaaian ke atas suatu bangunan tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidaklah boleh dikenakan di Negara Pejanji yang satu lagi itu kurang baiknya dari pencukaaian yang dikenakan ke atas perusahaan-perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama. Peruntukan ini tidaklah boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberi kepada pemastautin-pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi sebarang potongan, pelepasan dan pengurangan diri untuk tujuan cukai disebabkan oleh taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikannya kepada pemastautin-pemastautinnya sendiri.

3. Kecuali jika peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara 9, perenggan 8 Perkara 11, atau perenggan 6 Perkara 12 dikenakan, faedah, royalti dan pembayaran lain yang dibuat oleh perusahaan suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh, bagi maksud untuk menentukan keuntungan yang boleh dicukai perusahaan itu, dipotong di bawah syarat-syarat yang sama seolah-olah ia telah dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan, walau bagaimanapun, peruntukan-peruntukan perenggan ini yang terdahulu tidaklah boleh dikenakan kepada pembayaran yang dibuat tanpa menahan dan menyimpan cukai yang dikenakan di bawah undang-undang domestik dan menurut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini.

4. Tiada sebarang apa pun dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mengenakan obligasi undang-undang kepada suatu Negara Pejanji untuk memberikan kepada pemastautin-pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, faedah apa-apa layanan, keutamaan atau keistimewaan yang mungkin diberikan kepada mana-mana negara ketiga atau pemastautinnya yang timbul dari penubuhan kesatuan kastam, kesatuan ekonomi, kawasan perdagangan bebas atau sebarang penyusunan serantau atau subserantau yang seluruhnya atau sebahagian besarnya berhubung dengan pencukaaian atau pergerakan modal di mana Negara yang mula-mula disebutkan mungkin menjadi anggotanya.

5. Perusahaan-perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dimiliki atau dikawal seluruhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang pemastautin atau lebih Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah boleh tertakluk di Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan kepada sebarang pencukaaian atau sebarang kehendak berhubung dengannya yang berlainan atau lebih membebaskan dari pencukaaian dan kehendak-kehendak berkaitan yang kepadanya perusahaan-perusahaan lain yang serupa di Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan itu tertakluk atau mungkin tertakluk.

6. Jika suatu Negara Pejanji memberi galakan cukai kepada rakyatnya bertujuan untuk menggalakkan perkembangan ekonomi atau sosial menurut dasar negara dan kriterianya, ia tidaklah boleh ditafsirkan sebagai berat sebelah di bawah Perkara ini.

7. Dalam Perkara ini perkataan "pencukaaian" bermakna cukai-cukai yang menjadi perkara Perjanjian ini.

Perkara 25

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seseorang itu menganggap bahawa tindakan-tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan baginya pencukaaian yang tidak menurut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, walaupun terdapat remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara-Negara Pejanji tersebut, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa

yang layak di Negara Pejanji di mana dia adalah pemastautinnya atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 24, kepada pihak berkuasa yang layak di Negara Pejanji di mana dia adalah rakyatnya. Kes tersebut mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama mengenai tindakan yang mengakibatkan pencukaian yang tidak menurut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini.

2. Pihak berkuasa yang layak hendaklah berusaha, jika bantahan tersebut didapatinya mempunyai justifikasi dan jika ia dengan sendirinya tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes tersebut melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa yang layak di Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaian yang tidak menurut Perjanjian ini. Sebarang persetujuan yang dicapai hendaklah dilaksanakan walaupun terdapat sebarang had masa dalam undang-undang domestik Negara-Negara Pejanji.

3. Pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan dengan persetujuan bersama sebarang kesulitan atau keraguan yang timbul tentang tafsiran atau penerapan Perjanjian ini. Mereka juga boleh sama-sama berunding untuk menghapuskan cukai dua kali dalam kes-kes yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.

4. Pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji boleh berhubung secara langsung antara satu sama lain, termasuk melalui suruhanjaya bersama yang terdiri daripada mereka sendiri atau wakil-wakil mereka, bagi tujuan mencapai persetujuan bagi maksud perenggan-perenggan yang terdahulu. Pihak-pihak berkuasa yang layak, melalui rundingan, hendaklah mengadakan prosedur-prosedur, syarat-syarat, kaedah-kaedah dan teknik-teknik dua hala yang bersesuaian bagi melaksanakan prosedur persetujuan bersama yang diperuntukkan dalam Perkara ini. Selain itu, pihak berkuasa yang layak boleh memikirkan prosedur-prosedur, syarat-syarat, kaedah-kaedah dan teknik-teknik sebelah pihak yang bersesuaian untuk memudahkan tindakan dua hala yang disebutkan di atas dan pelaksanaan prosedur persetujuan bersama.

Perkara 26

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar maklumat yang diperlukan bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini atau undang-undang domestik Negara-Negara Pejanji mengenai cukai-cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini, setakat mana pencukaian di bawahnya tidak bertentangan dengan Perjanjian ini, khususnya bagi mencegah penipuan atau pengelakan cukai-cukai tersebut. Sebarang maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan sebagai rahsia sama seperti maklumat yang diperolehi di bawah undang-undang domestik Negara Pejanji itu. Walau bagaimanapun, jika maklumat itu pada mulanya dianggap

sebagai rahsia di Negara yang menghantar maklumat itu maka maklumat itu hendaklah didedahkan hanya kepada orang-orang atau pihak-pihak berkuasa (termasuk mahkamah-mahkamah dan badan-badan pentadbiran) yang terlibat dalam menaksir atau memungut, menguatkuasakan atau mendakwa berkaitan dengan, atau memutuskan rayuan-rayuan berkenaan dengan, cukai-cukai yang menjadi perkara Perjanjian ini. Orang-orang atau pihak-pihak berkuasa tersebut hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud-maksud tersebut tetapi boleh mendedahkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman. Pihak-pihak berkuasa yang layak hendaklah, melalui rundingan, mengadakan syarat-syarat, kaedah-kaedah dan teknik-teknik yang bersesuaian mengenai perkara-perkara yang berkaitan dengannya pertukaran maklumat tersebut dibuat, termasuk, jika berkenaan, pertukaran maklumat berhubung dengan pengelakan cukai.

2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 tidaklah boleh sekali-kali ditafsirkan sebagai mengenakan kepada suatu Negara Pejanji kewajipan –

(a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran bertentangan dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;

(b) untuk memberi maklumat yang tidak dapat diperolehi di bawah undang-undang atau dalam perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;

(c) untuk memberi maklumat yang akan mendedahkan sebarang perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersil atau rahsia profesional atau proses perdagangan, atau maklumat, yang pendedahannya adalah bertentangan dengan dasar awam.

Perkara 27

ATURAN-ATURAN RAMPAIAN

1. Peruntukan-peruntukan Perjanjian ini tidaklah boleh ditafsirkan sebagai menyekat dalam apa jua cara sebarang penepian, pengecualian, potongan, kredit atau elaun lain yang diberikan sekarang atau selepas ini sama ada –

(a) oleh undang-undang suatu Negara Pejanji dalam menentukan cukai yang dikenakan oleh Negara Pejanji itu;

(b) oleh sebarang penyusunan khas lain mengenai pencukaian berhubung dengan kerjasama ekonomi atau teknikal di antara Negara-Negara Pejanji.

2. Pihak-pihak berkuasa yang layak di setiap Negara Pejanji boleh menetapkan peraturan-peraturan bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini.

Perkara 28

AHLI-AHLI MISI DIPLOMATIK DAN POS KONSUL

Tiada sebarang apa pun dalam Perjanjian ini boleh menjejaskan keistimewaan fiskal ahli-ahli misi diplomatik atau pos konsul di bawah aturan-aturan am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan-peruntukan perjanjian khas.

Perkara 29

MULA BERKUATKUASA

1. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa pada hari yang ketigapuluh selepas tarikh menerima pemberitahuan yang kemudian dari dua pemberitahuan itu melalui saluran diplomatik di mana salah satu Negara Pejanji memberitahu Negara Pejanji yang satu lagi bahawa kehendak undang-undang dalam negerinya bagi Perjanjian ini mula berkuatkuasa telah dipenuhi.

2. Perjanjian ini hendaklah berkuatkuasa –

(a) dalam hal Negara Brunei Darussalam –

- (1) berkaitan dengan cukai yang ditahan atas sumber, bagi jumlah-jumlah yang dibayar atau dikreditkan pada atau selepas satu haribulan Januari dalam tahun Perjanjian ini ditandatangani;
- (2) berkaitan dengan cukai lain, bagi tahun taksiran yang bermula pada atau selepas 1hb Januari dalam tahun kalendar sejurus selepas tahun Perjanjian ini mula berkuatkuasa dan tahun-tahun taksiran yang kemudiannya.

(b) dalam hal Kuwait –

- (1) berkaitan dengan cukai yang ditahan atas sumber, bagi jumlah-jumlah yang dibayar atau dikreditkan pada atau selepas satu haribulan Januari dalam tahun Perjanjian ini ditandatangani;
- (2) berkaitan dengan cukai lain, bagi tempoh-tempoh yang boleh dikenakan cukai yang bermula pada atau selepas satu haribulan Januari dalam tahun Perjanjian ini ditandatangani.

Perkara 30

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa bagi tempoh selama lima tahun dan hendaklah terus berkuatkuasa selepas itu bagi tempoh atau tempoh-tempoh yang sama melainkan jika salah satu Negara Pejanji memberitahu Negara Pejanji yang satu lagi secara bertulis, enam bulan sebelum tamatnya tempoh permulaan atau sebarang tempoh yang kemudiannya, mengenai niatnya untuk menamatkan Perjanjian ini. Dalam hal itu, Perjanjian ini hendaklah terhenti daripada berkuatkuasa di kedua-dua buah Negara Pejanji —

(a) dalam hal Negara Brunei Darussalam —

- (1) berkaitan dengan cukai yang ditahan atas sumber, bagi jumlah-jumlah yang dibayar atau dikreditkan pada atau selepas satu haribulan Januari dalam tahun yang berikutnya selepas tahun notis penamatan itu diberikan;
- (2) berkaitan dengan cukai lain, bagi tahun taksiran yang bermula pada atau selepas 1hb Januari dalam tahun kalendar kedua selepas tahun notis itu diberikan dan tahun-tahun taksiran yang kemudiannya.

(b) dalam hal Kuwait —

- (1) berkaitan dengan cukai yang ditahan atas sumber, bagi jumlah-jumlah yang dibayar atau dikreditkan pada atau selepas satu haribulan Januari dalam tahun yang berikutnya selepas tahun notis penamatan itu diberikan;
- (2) berkaitan dengan cukai lain, bagi tempoh-tempoh yang boleh dikenakan cukai yang bermula pada atau selepas satu haribulan Januari dalam tahun yang berikutnya selepas tahun notis penamatan itu diberikan.

Diperbuat pada hari ini 1 haribulan Jamadilawal, Tahun Hijrah 1432 bersamaan dengan 5 haribulan April, 2011, Bandar Seri Begawan, Negara Brunei Darussalam.

PEHIN ORANG KAYA PEKERMA JAYA
DATO PADUKA HAJI JUDIN BIN HAJI ASAR
Setiausaha kepada Majlis Mesyuarat Menteri-Menteri.